

Nemo venit ad patrem nisi per me tñq̃ p vi
am directā. ⁊ vere felix ē ille hō q̃ vadit per
hanc viā qz vtiq̃ intrabit regnū celozum.

De inuentione sancte crucis. Sermo.

Qui me inuenerit
inueniet vitam. ⁊ hauriet salutem a
domino. Eccl̃. xliij. Scribit Iſi. li. xviij. de
quadam arboze que perfidēs dicif. ⁊ ē in in/
dia. ⁊ hec profert fruct⁹ dulcissimos. ad hāc
volant colūbe. ⁊ de fructu ei⁹ comedūt sero
⁊ mane. Draco autē qui est inimicus colum-
barū naturales insidias ponit eis. ⁊ cū ad ar-
bozē volant eas transglutit ⁊ occidit et co/
medit. Sed draco intantū timet arbozem q̃
nec ymbzā audet attingere nec in ea latita-
re. Si autē ymbzā attendif ab oriente draco
ad occidentē declinat ⁊ ecōtra. Et h̃ natura-
liter ppendētes colūbe semp in ymbzā arbo-
ris manēt. ⁊ sic a dracone sunt secure. Sz qñ
arbozē dimittūt ⁊ ymbzā ei⁹. pñ⁹ deglutitū-
tur. **E**t spūaliter p hāc arbozē nobilē san-
cta designat crux de qua dicit beat⁹ Greg⁹.
In hymno. Crux fidelis inter om̃s tē. Ipsa
crux figurata ē p arbozē quā vidit nabucho-
donosor Dan. iij. In medio terre cui⁹ altitu-
do ad celū ptingebat. ⁊ aspect⁹ eius vsq̃ ad
fines vniuersę terre Folia eius pulcherrima
fructusq̃ ei⁹ nimis dulci. et esca vniuersozū
in ea. subter eā habitabant bestie ⁊ in ramis
volucres celi cōuersionem habebant. Sic
sancta crux erat plātata in medio terre fm il-
lud ps̃. lxxij. Opatus ē salutē in medio fr̃e.
hoc ē in sancta cruce. Altitudo ei⁹ ptingebat
ad celū. qz oēs iusti ⁊ electi in protectiōe san-
cte crucis ascēdunt celos a demonib⁹ defen-
sati. aspectus ei⁹ ad oēs terras. qz oēs fideles
habēt respectū ad sanctā crucē cum sint i ad/
uersitatib⁹ pstituti ⁊ nō solū fideles. sed iter-
dū infideles. vt pz infra de iudeo. In hac ar-
boze sancte crucis ē esca omniū hoīum. Ibi
peccatores habēt escā redēptionis. qz in ea
sunt misericorditer redēpti. Penitentes ha-
bent escā suppletionis. qz qd nō pōt penitēs
suppleat amara passio dñi nr̃i iesu xpi cruci-
fixi. Ad hāc arbozē p̃ciosam volare debēt co-
lūbe. i. deuote aīe. si volūt h̃re vitā eternā
Scdm q̃ xps ammonet Lāñ. ij. Surge ppe-
ra amica mea. columba mea. formosa mea. ⁊
veni. Debentq̃ sīl veniētes in ymbzā. i. in p-
tectione illius sedere sicut fidelis hec anima
que dicit Lāñ. ij. Sub ymbzā illius quā de-
sideraui sedi ⁊ fructus illius dulcis gutturi
meo. Sciebat enī deuota hec aīa. q̃ sub ym-
bzā illius arbozē sancte crucis securā esset.

qz draco infernalis diabolus multū timet ar-
bozē sancte crucis. ⁊ sub ymbzā ei⁹ nō audet
apparere. timet enī baculū cū quo ē p̃cussus
fm illud Esa. iij. p̃auebit assur d̃ga p̃cussus
vbi p̃ assur intelligit diabolus. Iō dicit be.
Aug⁹. in laude cruci in p̃ncipio. o nomē cru-
cis occultū mysteriū. In noīe enī cruci par-
dať. **O** crux q̃ hoīez deo iuxisti. ⁊ a dño dia-
boli ⁊ captiuitate magnifice segregasti. et di-
ra serpētī venena salutarī poculo d̃pellis Ex
quib⁹ x̃bis beati doctorī apparet q̃ arbor sā-
cte crucis defendit colūbas. i. deuotos hoīes
a dracone infernali. Iō volētes ēē securi fu-
giant ad eā. Iō d̃r in verbis p̃missis. Qui
me inuenerit inueniet vitā. In quibus duo
describunt. **P**riō vtilitas cruci op̃osa. ibi. i.
ueniet vitā. Secūdo illi⁹ inuentio gr̃osa. qui
me inuenerit. **P**rimo d̃r q̃ i his ṽbis descri-
bit vtilitas cruci ⁊ virt⁹ operosa cū d̃r. inue-
niet vitā ⁊ hauriet salutem a dño vt sit ordo
transpositus. **C**irca qd ē notandū fm
doctores sanctos quattuor inueniunt vtili-
tates sancte crucis. **P**rimo defendit a lupo
infernali. **Q**d probatur in naturalib⁹ quādo
homo insequit a lupo d̃z se ad terrāz inclina-
re ⁊ facere crucē lupo vidēte. tunc lupo euz
fugit et amodo non insequitur. qz hoc facit
timorem lupo q̃ homo capit ⁊ parat rete ad
capiendū. Spūaliter crux xpi est m̃scipula
diaboli siue rete. Tēte. b. Aug. Tetendit
redemptor noster diabolo crucis m̃scipulā
vbi posuit quasi escā corpus ⁊ sanguinem.
Iō timet capi a cruce xpi ⁊ fugit. ⁊ q̃ si hō
vult vt lupo infernalis ille ab eo fugiat in-
clinare debet se in terram humilitatis. ⁊ sibi
crucē dñi iprimere. ⁊ sic p̃culdubio oportet
diabolū ab eo fugere. **Q**uādo crux p̃ citha-
rā Dauid ē figurata. De qua legit. j. Regū
xvi. Saul rex a spū malo vexabāť. Dixerūt
ad eū sui sui. spūs dei malus exagitat te. idō
sube querere virū scientē psallere. ⁊ inuent⁹
ē Dauid q̃ cytharizabat ante Saul. ⁊ spūm
malū effugabat. Spūaliter ille saul interp̃ta-
tur superbus. ⁊ significat peccatorem quem
exagitat spiritus malus si vult ab eo libera-
ri. querere debet Dauid q̃ interp̃tatur deside-
rabilis. ⁊ significat predicatorem. qui debet
predicare coram eo in cythara. id est narrare
vel tangere laudes crucis. vt sic spirit⁹ ma-
lus effugetur. Ideo dicit beatus Augusti-
nus in sermone de laude crucis. Crux christi
a nobis expellit exterminatorem. si tantum
cor nostrū habet deū inhabitatōrē. **I**d
circo etiā docet nos papa Innocentius i sua
summa. q̃ in inceptione cuiuslibet operis.

*Quamvis vultus
pudat auris*

*Nota de h̃is qd d̃r
sancti cruci p̃cipue
no modo infernali
sed et ṽbis lupo
aut terrore fugat*

*Regibus opus boni
regis debet esse*

virtuosi ne diabolus impediat. pectus est signacu-
lo sancte crucis muniendum. Quod dicit canon in
c. Ecclesiasticorum. dicitur. Salubre est fidelibus
signaculo crucis insigniri et non solum est salubre
christianis sed infidelibus et iudeis crucis christi in
imicis. **R**efert enim. b. Gregorius. in dialogo
Iudeus quidam iter faciens et sole occidente iuit
ad quoddam templum appollinis ut quiesceret. et
licet nihil virtutis crederet in cruce esse tamen
more christianorum se signavit signo crucis. Nocte
igitur media vigilans vidit subito multitudinem
magnam demonum venientium et unum ex eis quasi
prelatus ceteris. Inter cetera ait inquit. Quisnam
est qui in illo angulo templi iacere presum-
psisset. Quem maligni spiritus intuentes. et signum
crucis signatum mirantes dixerunt. ve ve vas va-
cuum. et signatum. et sic illa turba demonum dispa-
ruit. Secundo crux christi emollit dura quod patet in
natura. Dicit enim magister per prophetam. li. xvij. quod
dicitur. arbor dicta Aloe quam reperit in magno flu-
mine babylonie quam cuidam iungunt fluuius pa-
radisi et a pluribus creditur quod inter arbores pa-
radisi oritur. et casu aliquo. vel impulsu inde
deducta sit. Et dicitur a quibusdam quod habet virtu-
tem mollificandi dura et facere ea fluida. Spiritu-
aliter per hanc intellige crucem sanctam. Hec
enim ad instar huius ligni ortum habuit de para-
diso quod angelus Zed dedit ramum ut plantaret
super prius sepulchrum. ut habetur in legenda hu-
sus. et postea inuenta fuit in piscina probatica.
Ideo nunc habet virtutem dura corda mollifi-
care et ea fluida facere. Teste Origene. quem non
emollit ad fluendum peccamina dulci inuicis-
sime crucis domini memoria. Et hoc figuratum
est in virga moysi Numeri. xx. ubi legitur filii
israel venerunt in desertum Sin. ubi non inuene-
runt aquas. Venientes igitur aduersus Moysen
et fratrem eius Aaron. et versi in seditionem
dixerunt. Cur induxistis nos in solitudinem ut
nos et iumenta moriamur. quia hic non est aqua ad
bibendum. Ad audientes Moyses et Aaron
in tabernaculo corruerunt in terram se prosternentes
et dicentes. Domine deus audi clamorem populi
huius et aperi ei thesaurum tuum fontem aque viue
ut faciat cesset murmuratio. apparuitque domini
gloria super eos. et dixit dominus ad Moysen. tolle
virgam et congrega populum tuum et Aaron et loquimini
ad petram coram eis. et illa dabit aquas. Lepit igitur
moyses virgam quam erat in conspectu domini et populo
congregato ait. Audite increduli et rebelles. nunc
quid aquam de petra poterimus vobis eicere
et eleuata manu percussit bis virgam siliem et fluxe-
runt aquae largissime ut filii israel biberent et iumenta
F. Spirituali per filios israel rebelles intelligunt
mali christiani qui sunt rebelles luminis Job. xxiii

*Da valde que est
sancta crux*

Isti morantur in deserto sterilitatis carentes
fructibus virtuosorum operum. quia non habent aquas
charitatis. Ideo sunt tanquam dura terra. secundum
illud psalmi. cxlij. Anima mea sicut terra sine aqua
Et ut verius dicam secundum Job xlij. Cor eorum indu-
rabatur quasi lapis. Idcirco si debet fieri molles
oportet quod moyses. id est christus percussat virgam. id est san-
cta cruce cor durum ut sic fiat fluidum in la-
chrymarum effusione. et hoc modo molle fuit
cor centurionis qui stetit circa crucem domini. et vi-
dens signa que fiebant. et hi qui cum eo erant dixe-
runt. Vere hic filius dei erat. et percussit petram
pectora sua. **M**at. xxvij. et Luc. xxij. Tercio
crux christi dulcorat aquas tribulationis quod figu-
ratum est Exo. xv. ubi legitur quod filii venerunt in de-
sertum Ibur. ubi aqua erant amarissime ut eas bi-
berent non possent. Ido murmurauerunt contra moy-
sen dicentes. quid bibemus. Nam siti deficiamus.
Moyses autem orauit ad dominum et ipse ostendit ei li-
gnum quod cum misisset in aquas verse sunt in dul-
cedinem. Spirituali per filios israel hic intelligunt
christiani qui hic sunt in deserto huius mundi et hinc
aquas amaras tribulationis. Ido debent cla-
mare ad dominum et ille ostendet eis lignum sancte crucis
in quo ipse pependit cum miserit in corda tri-
bulata statimque aque amare dolorum vertuntur
in dulcedines consolationum. et hec probat deu-
tus doctor Amandus in horo. Sapientie. li. i. c.
xliij. De quodam iuvene qui circa puerfationis
sue initia fuit quadam tristitia inordinata tam
letaliter oppressus. quod neque orare neque legere
nec quicquam boni pro tunc facere potuit. **I**
Iste igitur quadam die in cella residens ab hac
passione grauiter vexabatur. tunc venit vox de
super ad eum dicens. quid sedes hic otiosus in te-
sipo tabescens. Surge nunc et passionem meam
et crucem deuota mente pertracta. q. d. Adhuc
hoc dulce lignum in cor tuum. id est sancte crucis
amarum. et percipies utique dulcedinem spiritalem
et in mea amaritudine tuum vincis dolorem qui
audito surrexit frater ille et hoc dulcissimum
lignum crucis deuote misit in cor suum dulcora-
tum. et extunc omnis amaritudo aquarum tribula-
tionis totaliter abscessit. nec de cetero passio-
nem talem sensit. Ita et nos quando sumus ama-
ri cordis et tribulati cogitemus. quare christus in
cruce durissimam sustinuit passionem. tunc utique
tribulatio illa mitigatur. Ido exhortatur nos apo-
stolus ad hebreos. xij. Aspicite in auctorem fidei
Iesum christum qui cum gaudio sustinuit cru-
cem. recogitate eum qui talem sustinuit a pecca-
toribus aduersus semetipsum pro traditione in ver-
bis et non fatigemini animis vestris deficientes. et
quia passionem christi sic recogitamus tunc nostras
tribulationes quasi nihil estimamus secundum illud

Bern. in sermo. Benignus miles vulnera sua
non sentit. dum benigni vulnera duci intuetur.
Quarto crux christi aperit celestem paradisum. ipsa
enim crux est clavis per quam mittitur in possessionem
celestem. De hac clauis dicitur Esa. xxij. Dabo cla-
ues dauid super humeros eius. aperiet et nemo
claudit. Ista est clavis quam christus portauit in suo
brachio benedicto. Ista est clavis regia per quam
christus celos aperuit. hec latroni paradisum rese-
rauit qui fere per quinquaginta milia et ducetos annos erat
clausus. Quod legitur in euangelio nicodemus. Cum
latro audisset verba domini. mecum eris hodie in pa-
diso. petijt ab eo signum. Cui dominus. Cum veneris
ad portam paradisi et si non fueris intromissus
ostende angelo crucis signum. et statim te intromit-
tet. quod cum audisset fecisset et angelus crucem vi-
disset illico eum introduxit. Et quicumque hac
clauis caruerit ingredi celum non poterit. sicut
omnes iudei crucis christi inimici et pagani. Ideo
sancta crux bene figuratur per quandam arborem
aridam. de qua legitur in histo. trium regum. c.
xliij. Quod in ciuitate susis in qua rex Assuerus
regnavit. erat templum tartarorum. in quo fuit arbor
olim arida. de qua pluramiram narratur. Hec
ultra modum armigeris et stipendiariis murisque
sollicite custoditur. et quod hac arbor est in parte.
regime super hanc puincia vniuersam habet.
Si autem aliud rex vel princeps efficiat tam potens
quam arbor lucrat fuerit. et scutum suum potenter
posuerit vel pependerit. huic omnes porte ciui-
tatis aperientur. Et cxxv. prouincie ab iudea
usque ad ethiopiam abique omni contradictione obedi-
ent ei et cum gaudio introducunt. Si autem quis ci-
uitatem lucrare. et ad arborem non veniret. nec
scutum ibi penderet. ei minime obedirent. Hec
arbor si figuratur crucis sancte. Hanc iudei per
longa tempora sub terra absconderunt. quod nemo po-
terat ad eam peruenire. Ideo infideles regnabant
non solum in cxxv. prouincijs. sed quasi per totum
mundum. Cum autem impatori omnia fuit hec ar-
bor constantino in celo. et cum ipse tanquam potens
scutum suum. id est spem suam in eam posuit. gentiles de-
uicant et in omnes ciuitates eorum intromissus fuit
Sic etiam spiritualiter qui ponit spem in eam sanctam
crucem in celestem poterit intromitti ciuitatem.
Quod secundum Augustinum. lib. de efficacia crucis. hunc signo
celum aperit et homines preseruat. Et hoc ad pri-
mum. **¶** Quantum ad secundum ponit crucem in-
uentio gloriosa. et hec ut dicitur. facta est per annos
ducetos a resurrectione domini. In euangelio Ni-
codemi legitur quod cum adam infirmaret Seth filius
eius portas paradisi adiit. et oleum mie quod prius
corpus pungeret postulauit. Cui apparuit
archangelus michael ait. Noli laborare et fle
re pro oleo mie. quia nullatenus illud assequi pote-

ris nisi quando completi fuerint quinquaginta milia annorum.
Et alibi legitur. quod archangelus ramusculum quem
dedit et iussit ut in monte libani plantaretur.
In quadam vero historia grecorum addit
quod angelus de ligno in quo peccauit adam et tra-
didit dicens. quando fructum faceret patrem salua-
ret. Rediens igitur et patrem mortuum inueniens.
ipsum ramum super tumulum patris plantauit. qui
in arborem magnam creuit. et usque ad salomonis
tempora perdurauit. Salomon autem tam pulchram
arborem considerans. ipsam fecit incidere et in domo
saltus locari. Nusquam tamen ut ait Iobes beletus.
locari potuit. nec alio loco apta repiri va-
luit. sed modo excedebat in longitudine modo
deficiebat in breuitate. Ideo indignati artifi-
ces ipsam reprobauerunt et super quendam locum
ut esset pons transeuntibus piecerunt. Regina
autem saba dicta nicaula secundum iosephum cum
venisset audire sapientiam salomonis. et predictum
locum transire vellet. vidit in spiritu quod mundi sal-
uato et in illo ligno suspendendum esset. Ideo su-
per eo transire noluit sed ipsum protinus adora-
uit. In secundo. histo. legitur quod predictum lignum in do-
mo saltus vidit. cumque ad domum venisset su-
am intentionem intimaui salomoni quod in illo li-
gno quidam suspendendum esset. per cuius morte re-
gnum iudeorum deleri deberet. Salomon igitur li-
gnum inde sustulit. et in profundissimis terre vi-
sceribus mergi fecit. postea ibidem perbatia pis-
cina facta ubi hostias abluebant. et non solum ex
descensu angeli. sed etiam virtute huius ligni tra-
didit ibidem fuisse motio aque ad sanationem isra-
elitarum. Appropinquante autem christi passione predi-
ctum lignum supernatauit. quod cum iudei vidissent ip-
sum acceperunt. et in crucem domini preparauerunt.
estimantes autem ipsum indignum pati in ligno viri-
di. et sic ipsum in ea crucifixum. Mortuo au-
tem christo et sepulto crucem in terram absconderunt.
ubi per ducetos annos et ultra latuit. Quibus
completis in tempore illo congregata est iuxta danubi-
um multitudo innumerabilis barbarorum volen-
tes flumen transire. et omnes regiones usque ad
orientem suo domino subiugare. Quod audiens con-
stantinus imperator. contra danubium fluuium
cum exercitu se collocauit. Crescente igitur multi-
tudo barbarorum. et iam fluuium transeunte. co-
nstantinus nimio timore concutitus. videns quod
pauci essent cum eo die crastino prelium promissum
Sequenti igitur nocte ab angelo suscitatus et
ut sursum respiciat admonetur. qui in celis re-
spiciens vidit signum crucis ex clarissimo lumine
factum litteris aureis. hunc titulum habens scri-
ptum. In hoc signo crucis vinces. Celesti igitur
visione confortatus. similitudinem crucis
fecit. et ante exercitum ferri iussit. tenensque ipsam.

Sermo

hostes ipsos in fugā cōuertit. et multitudines maximā interfecit. Quo facto cōstantin⁹ oēs tēploꝝ pontifices cōuocauit. et cui⁹ nāq; dei signū eēt. diligenter inquisiuit. Quib⁹ nesci/re dicētib⁹. Quidā xp̄iani venerunt q̄ ei sancte crucis mysteriū narrauerūt. et ille in xp̄m credidit. et ab Eusebio papa. vel fm̄ alios a Cesariense ep̄o sacrū baptisma suscepit. mortuo Cōstantino Cōstanti⁹ ei⁹ fili⁹ memor⁹ victorie patris quā virtute crucis habuerat helena matrē suā hierosolymā misit pro christi cruce inueniēda. Que cum hierosolymis venisset. oēs sapiētes iudeoꝝ cōgregauit. Et illi nimis formidātes. dixerūt ad inuicē. Quare putatis q̄ regina nos faciat ad se p̄gregari. Un⁹ autē ex eis nomine iudas ait. Scio q̄ vult a nobis discere vbi sit lignū crucis in quo iesus crucifixus fuerat. videte ne aliquis sibi cōfiteri p̄sumat. alias lex nostra euacuabitur. et paterne traditiones fundit⁹ destruent. Zache⁹ enī nūciauit patri meo symeoni. qui mihi moriēs dixit. Vide ne cōfitearis. nūq̄ enī extūc gens iudeoꝝ regnabit. Sed illi qui crucifixū adorāt. q̄ ip̄e xp̄s ē filius dei viui. Cui ego pater mi. si p̄res n̄ri ipsū filium dei eē cognouerūt. cur ipsum crucifixerunt. Respondēs. nouit dñs q̄ nūq̄ in cōsilio ip̄oꝝ extiti. sed eis sepi⁹ p̄tradixi. Q̄ igit p̄baris oꝝ vitia exprobrabat ipsū crucifixerūt. S̄ ip̄e die tertia resurrexit. et celos discipul⁹ vidētib⁹ penetravit. in quē et stephan⁹ fr̄ tu⁹ credidit. quē iudeoꝝ vesania lapidabat. Cui iudei Nos talia nūq̄ audiūm⁹ sane vsq; hodie. si ergo in q̄stio facta fuerit. vide ne ostendas. Vocatī ḡ regina sciscitata cū nihil verū vellent dicere. iussi sunt oēs in ignē tradi. q̄ cū timuissent tradidēti iudā dicētes. Ibi vir fuisse propheta fili⁹ q̄ nouit vbi crux iacet quā inquiris. quē vocās regina dixit Elige quid vis. vitā aut mortē. Si vis viuere in celo et in terra dic mihi vbi ē absconditū lignū domine crucis. Ille ait. Locū nō noui. nec q̄ ibi erā qñ crucifixus ē. et quō scire valeā. cū ducenti anni fluxerūt. et nequaquā illo tpe natus eēm. Cui helena. Per crucifixū te interficiā nisi dixeris mihi veritatez. Iussit ḡ eum mitti in lacū siccū vsq; ad tres dies sine cibo quib⁹ transactis clamauit de lacu. Obsecro vos educate me. et ego ostendam vobis crucem christi. Cū igit educt⁹ eēt p̄gebat ad locum vbi iacebat crux. et leuauit vocē suā ad deū vt sibi manifestaret. Statimq; cōmor⁹ ē locus et multitudo aromatici ascēdit. ita vt iudas diceret. In veritate tu christe es saluator mundi gr̄as tibi ago dñe. Nā licet idign⁹

sum. nō tñ me fraudasti gr̄a tua. Tūc accipiens fossoriū p̄cinxit se et cepit fodere. Lūq; fodisset passus viginti iuenit tres cruces. q̄s attulit in ciuitatez. Interrogauitq; regina q̄ eēt crux xp̄i. sciebat enī alias eē latronū. Et ecce offerebat mortu⁹ circa horā nonā. super quē ponebat duas cruces. et nō surrexit. imposita autē cruce dñi mox surrexit. Tūc om̄s q̄ aderāt glorificabāt deū. sed diabol⁹ i aere vociferabat dicēs. O iuda qd fecisti. Jude mihi cōtraria opar⁹ es. nā ille me suadēte fecit proditiōē. tu autē inuenisti crucē dñi. p̄ illū multoꝝ lucrat⁹ sū aias. p̄ te p̄dā lucratas. p̄ illū regnabā in populo. p̄ te iam expellor a regno. vicem tibi rependam. et p̄ te iam regē alium suscitabo. q̄ fidē deserēs crucifigi tui tormentis te negare faciet crucifixū. Ille audiēs diabolū nō timuit. s̄ dixit. Christ⁹ te dānet i abyssum. Post hec iudas baptizaf. et Quiratus appellaf et ab ep̄o hierosolymis ep̄us ordinaf. Cū igit clauos regina nō haberet. rogauit q̄ratū vt clauos quereretur. Veniens igit ad locū p̄ces fudit et clauos velut aurū i terra fulgētes repperit. quos recepit. et regine detulit. At illa cū magna reuerētia suscepit. Crucis enī p̄tē detulit filio. Aliā x̄o thecis argenteis cōditā hierosolymis dereliquit. filr clauos portauit ad filiū. Ex q̄b⁹ vt refert Eusebius cesariens. frenos quib⁹ vtebant ad bellum composuit. et alijs galeam suā ornauit. Rogemus ergo crucifixum.

Sermo de sancto Ioh̄e añ portā latinam

Dilectus me⁹ mihi et ego illi q̄ pascit iter lilia. ita scribit Lān. ij. Solent parentes naturales feruidos diligere filios ingenio fortiores et sapiētiōres. q̄ tales sunt leticia patris. fm̄ illud. p̄rou. x. et xv. Filius sapiēs patrē letificat. stult⁹ autē ē mesticia m̄ris. Et rō talis pōt assignari. Q̄ dic̄ Arest. j. metha. Oēs hoies naturaliter scire desiderāt. q̄ vt idē p̄mo de aia dicit. Scia ē de numero bonoꝝ honorabiliū. et ex q̄ parentes sunt illuminati. Iō appetit hoc in filijs habere. q̄ eis eoꝝ ingeniu noluit denegari. Iō filios amant sapientes. Figura hui⁹ habet Gen. xxxvij. de Ioseph qui erat puer valde ingeniosus et subtilis. iō p̄ alijs filijs a patre plus amabat. et p̄p̄ hūc amorē ip̄i fratres eum in egyptum vendiderunt. Ita legif. iij. Regū. ij. Rex Dauid p̄ alijs filijs dilexit Salomōnē. eo q̄ eēt sapiētiōꝝ et instituit eū post se regē. q̄ d̄ Eccl̄. x. De terre cuius rex puer est. ostendēs moribus et sensu. q̄ ex hoc subditi insolēscunt.